

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913200726
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913200726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jána Burika v právnej veci navrhovateľa: Z. W., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XX, právne zastúpený JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokátom, so sídlom V. XX, O. H., proti odporcovi: KOMUNÁLNA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova č. 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, v konaní o zaplatenie 4.777,- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/10/2013-142 zo dňa 25.4.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.777,- eur do 15-tich dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Výroku, ktorým okresný súd v ostatnej časti návrh zamietol, **s a n e d o t ý k a .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 214,51 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ferdinanda Klinovského, v lehote 3 dni.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.777,- eur do 15-tich dní od právoplatnosti výroku rozsudku. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 286,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh, 100,- eur titulom náhrady trov znaleckého posudku a trovy právneho zastúpenia vo výške 942,86 eur, ktoré je odporca povinný mu zaplatiť do 15-tich dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že okresný súd posúdil uplatnený nárok podľa ust. § 4 ods. 1, 2, 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že držiteľom motorového vozidla ev. č. RK-945-AX je H. L., na ktoré motorové vozidlo sa vzťahovalo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ŠKODA Felícia ev. č. RK-945-AX založené poistnou zmluvou uzavretou s odporcom (č. I. 39 spisu). Poistená H. L., držiteľka motorového vozidla ŠKODA Felícia ev. č. RK-945-AX podala dňa 25.6.2010 odporcovi záznam o dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 19.6.2010 s tým, že „zatiaľ nie je určený vinník dopravnej nehody. Policajné vyšetrenie rozhodne do mesiaca, kolízia troch motorových vozidiel.“

Podľa záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva č. 180/2012, vypracovaného pre potreby konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/81/2011, bola vypracovaná komplexná

analýza nehodového deja, vrátane zabránenia dopravnej nehody, posúdenia techniky jazdy jednotlivých účastníkov dopravnej nehody a vyhodnotenia technickej príčiny predmetnej dopravnej nehody. Technická príčina predmetnej dopravnej nehody bola vyhodnotená na základe nasledovnej definície: technickou príčinou dopravnej nehody sú tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky, a ktoré buď vyvolali kolíznu situáciu alebo znemožňovali zabrániť dopravnej nehode. Zo znaleckého dokazovania ďalej vyplýva, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola predovšetkým nesprávna technika jazdy vodiča vozidla ŠKODA Felícia (pohyboval sa rýchlou vyššou - cca 113 km/h ako bola maximálne dovolená rýchlosť jazdy pre daný úsek - 50 km/h) a tiež skutočnosť, že prechádzal v úseku, kde to nie je povolené - oblasť križovatky), jedná sa o prvok nehodového deja, ktorý jednak vyvolal kolíznu situáciu a jednak vodičovi vozidla ŠKODA Felícia znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Vodičom motorového vozidla ŠKODA Felícia, ktorého držiteľkou je H. L., bol V. X..

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že vodič motorového vozidla ŠKODA Felícia ev. č. RK-945-AX sa pohyboval rýchlou cca 113 km/h, pričom v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič smie v obci jazdiť rýchlou najviac 50 km/h. Taktiež vodič motorového vozidla ŠKODA Felícia predchádzal v úseku, kde to nie je povolené, teda v oblasti križovatky, pričom s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 5 písm. g) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič nesmie predchádzať pri jazde cez križovatku a v takej vzdialenosti pred križovatkou, ktorá nie je dostatočná na bezpečné dokončenie predchádzania pred úrovňou križovatky. Zo záverov znaleckého dokazovania mal súd za preukázané, že príčinou predmetnej dopravnej nehody boli vyššie uvádzané skutočnosti, a to prekročená maximálne dovolená rýchlosť jazdy pre daný úsek, ako aj predchádzanie motorovým vozidlom ŠKODA Felícia v úseku, kde to nie je povolené, v oblasti križovatky, uvedené prvky nehodového deja vyvolali kolíznu situáciu a znemožnili vodičovi vozidla ŠKODA Felícia zabrániť dopravnej nehode.

Vychádzajúc z toho, že každý účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone č. 8/2009 Z. z., nemal navrhovateľ dôvod predpokladať, že po hlavnej ceste sa bude pohybovať i vozidlo rýchlou výrazne vyššou než je rýchlosť pre daný úsek maximálne dovolená a že bude predchádzať v úseku, kde to nie je dovolené (oblasť križovatky).

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany vodiča motorového vozidla ŠKODA Felícia RK-945-AX, ktorého držiteľkou je poistená odporcu p. H. L., rovnako súd mal za preukázanú škodu, ktorá vznikla poškodenému, teda navrhovateľovi na motorovom vozidle VOLKSWAGEN Golf ev. č. DK-411-AX, a to vo výške 4.777,- eur, ktorá bola preukázaná Znaleckým posudkom Ing. S. Q. č. 15/2013, závery ktorého znaleckého posudku neboli zo strany odporcu spochybňované ani namietané, taktiež súd mal za preukázanú príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a zavinenie zo strany vodiča motorového vozidla, ktorý musel vedieť, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, nakoľko vedome porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

V danom prípade súd má teda za to, že je daná zodpovednosť poisteného za škodu spôsobenú navrhovateľovi na motorovom vozidle v dôsledku dopravnej nehody, keďže si nárok na náhradu škody uplatnil navrhovateľ priamo voči poisťovni, súd návrhu č. do zaplatenia istiny v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podaným návrhom si navrhovateľ uplatnil i úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.777,- eur od 18.12.2012 až do zaplatenia, súd však v tejto časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, nakoľko odporca sa nedostal do omeškania dňom 18.12.2012, tak ako si uplatňuje navrhovateľ úrok z omeškania, nakoľko zodpovednosť poisteného odporcu bola ustálená až rozsudkom v prejednávanej veci, z toho dôvodu odporca nemôže byť v omeškaní s plnením uplatneného nároku.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, plnú náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 286,50 eur, trovy znaleckého posudku vo výške 100,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 942,86 eur, ktoré boli vyčíslené nasledovne: 4 úkony právnej služby po 170,95 eur + 1 x režijný paušál 7,63 eur + 3 x režijný paušál 7,81 eur za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní dňa 28.3.2013, účasť na pojednávaní dňa 25.4.2013,

cestovné náhrady na pojednávanie dňa 28.3.2013 vo výške 10,01 eur + náhrada za stratu času 25,42 eur (2 x 12,71 eur), cestovné náhrady na pojednávanie dňa 25.4.2013 vo výške 10,01 eur + náhrada za stratu času 25,42 eur (2 x 12,71 eur) + 20 % DPH (157,14 eur). Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s ustanoveniami Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z.. Súd priznal navrhovateľovi i náhradu trov znaleckého posudku vo výške 100,- eur, ide o vyplatenú odmenu za Znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. S. Q. č. 15/2013, nakoľko sa jedná o trovy konania účastníka konania v zmysle § 137 O.s.p., keď uvedený výdavok vynaložil navrhovateľ účelne v súvislosti s uplatnením svojho práva na súde, za účelom jeho preukázania a opodstatnenosti bolo potrebné vyhotovenie znaleckého posudku.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odporca, a to voči výroku, ktorým súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.777,- eur do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj voči výroku o náhrade trov konania. Poukazuje na to, že z poistenia zodpovednosti je poisťovateľ povinný plniť, len ak poistený za škodu zodpovedá podľa príslušných ustanovení právnych predpisov. Z rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 24.9.2012 č. k. 1T/81/2011 nevyplýva, že za škodu zo dňa 19.6.2010 zodpovedá ich poistený (prevádzkovateľ a vodič), ba práve naopak pani H. L., ako aj pán V. X. boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Nie je preukázané, či na základe znaleckého posudku č. 181/2012 bolo začaté trestné stíhanie, či sa vedie trestné konanie voči poisteným, resp. s akým výsledkom bolo ukončené. Ani jeden poistený nedoručil odporcovi hlásenie o spôsobenej škode, v ktorom uznáva svoju vinu. Odporca neeviduje ani správu okresného dopravného inšpektorátu, z ktorej by bolo zrejmé, že za škodu zodpovedá jeho poistený. Odporca má za to, že neexistuje právny podklad, ktorým by bola preukázaná zodpovednosť ich poisteného za uplatnenú škodu, a preto odporca nie je povinný plniť. Za týmto účelom odporca navrhol vypočuť ako svedkov pani H. L. a pána V. X., ktorý návrh však konajúci súd zamietol. Práve z výsluchu svedkov by boli zodpovedané vyššie uvedené skutočnosti. Má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a preto odporca navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, a to tak, že žalobu zamietne a zaviazhe navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a v rozsahu zrušenia mu vráti vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym i skutkovým posúdením veci zo strany súdu. Rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne správne. Domnieva sa, že súd v súlade so zásadou hospodárnosti správne nevykonal dôkazy navrhnuté odporcom. Nakoľko sa jedná o výsluch svedkov, ktorí už boli vypočutí v rámci trestného konania na Okresnom súde v Ružomberku č. k. 1T/81/2011, pričom ich výsluch v tomto konaní nie je potrebný z dôvodu existencie znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, čo sa týka vzniku predmetnej dopravnej nehody a stanovenia miery zodpovednosti za jej vznik dotknutými účastníkmi dopravnej nehody. Vzájomný vzťah medzi odporcom a škodcom ako klientom odporcu týkajúci sa nahlásenia vzniku dopravnej nehody, resp. uznania zodpovednosti za jej spôsobenie, vychádzajúci z dojednanej poisťovnej zmluvy na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je podľa jeho názoru právne irelevantný pri uplatnení nároku na náhradu škody zo strany poškodeného priamo voči poisťovni v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z.. Poškodený je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia o povinnom zmluvnom poistení povinný preukázať poisťovateľovi škodcu výlučne dôvodnosť nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420, resp. § 427 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno, keď jednoznačne nepreukázal (zrejme ide o zrejmu nesprávnosť a správne malo byť uvedené preukázal) ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa zodpovednosti škodcu, a to najmä porušenie právnej povinnosti zo strany škodcu, ktoré malo za následok vznik dopravnej nehody, existenciu a výšku škody na motorovom vozidle vo vlastníctve poškodeného, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany škodcu a vznikom škody na majetku vo vlastníctve navrhovateľa. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd odvolanie navrhovateľa ako nedôvodné zamietol a rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a správne právne vec posúdil. Krajský súd sa stotožňuje s rozsiahlym odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, na ktoré poukazuje.

Odvolaie odporcu je nedôvodné.

V danom prípade si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu vecnej škody, ktorá vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle pri dopravnej nehode, podľa tvrdenia navrhovateľa zavinenej vodičom motorového vozidla, na ktoré prevádzkovateľka tohto vozidla uzatvorila s odporcom povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z..

Ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona ako lex specialis upravuje priamy nárok poškodeného domáhať sa náhrady škody nie od škodcu, ale od poisťovateľa. Poškodený má právo výberu uplatniť si právo na plnenie tak proti škodcovi, ako aj proti jeho poisťovateľovi, avšak plnenie môže dostať len raz. Poisťovateľ vykonávajúci povinné zmluvné poistenie zodpovednosti má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila.

Aj pre obsah dôkazného bremena nie je rozhodujúce, či sa poškodený rozhodne domáhať sa náhrady škody voči priamemu škodcovi alebo voči jeho poisťovateľovi.

Povinnosťou navrhovateľa bolo tvrdiť a preukázať, že zo strany poisteného odporcu mu bola spôsobená škoda na jeho majetku (§ 4 ods. 1 zák. 381/2001).

Navrhovateľ je v zásade povinný v návrhu vymedziť skutkové okolnosti, od ktorých odvodzuje uplatnený nárok. Právne posúdenie uvedené v návrhu nie je pre súd záväzné.

Z podaného návrhu vyplýva, že dňa 19.6.2010 v Ružomberku na ul. Čutkovskej došlo ku kolízii motorového vozidla vo vlastníctve navrhovateľa s motorovým vozidlom poisteného odporcu. Navrhovateľ poukázal na výsledky trestného konania vedeného pred Okresným súdom Ružomberok, kde bol oslobodený spod obžaloby, ktorou bol obvinený zo zavinenia dopravnej nehody zo dňa 19.6.2010 (rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 1T/81/2011-553), ako aj závery Znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 181/2012, z ktorých vyplýva, že technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody zo dňa 19.6.2010 bola nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla ev. č. RK-945-AX. Rovnako poukázal aj na skutočnosť, že na uvedené motorové vozidlo sa vzťahovala poisťná zmluva, ktorú uzavrel prevádzkovateľ motorového vozidla s odporcom.

Medzi účastníkmi bolo nesporné, že prevádzkovateľom motorového vozidla ev. č. RK-945-AX je H. L., ktorá uzatvorila platnú poisťnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s odporcom. Rovnako bolo nesporné, že motorové vozidlo v čase predmetnej dopravnej nehody riadil vodič V. X.. Odporca nijako nespochybnil, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou bola spôsobená na motorovom vozidle navrhovateľa škoda vo výške 4.777,- eur, ktorá bola preukázaná znaleckým posudkom Ing. S. Q., vyhotovenom za účelom súdneho konania.

Obrana odporcu v konaní, ako aj samotnom odvolaní spočívala v tom, že ani prevádzkovateľka, ani vodič motorového vozidla neboli v trestnom konaní odsúdení, nebola konštatovaná ich vina na dopravnej nehode, s nárokom na náhradu škody boli odkázaní na občianskoprávne konanie. Ide však o irelevantné skutočnosti, ktoré nemali vplyv na právne posúdenie veci.

Súd je v občianskom súdnom konaní oprávnený riešiť otázku, či došlo ku škode a kto za ňu zodpovedá.

Vychádzajúc zo skutkových okolností žaloby, do úvahy prichádza konkurencia všeobecnej zodpovednosti vodiča za spôsobenú škodu v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka s osobitnou zodpovednosťou za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka, ktorá má objektívny charakter (nemusí sa preukazovať porušenie právnej povinnosti, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ktorá je v príčinnej súvislosti so vznikom škody).

Okresný súd skonštatoval, že na strane poisteného odporcu sú naplnené predpoklady zodpovednosti v zmysle ust. § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka. Už to je postačujúce (bez ohľadu na to, či tu existuje objektívna zodpovednosť v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka, ktorú okresný súd neposúdil), aby odporca ako poisťovateľ škodcu bol zaviazaný na priame plnenie voči poškodenému.

Navrhovateľ má v konaní dôkazné bremeno na svoje tvrdenia a je vecou navrhovateľa, aké dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení zvolí.

Povinnosťou navrhovateľa bolo preukázať, že poistený odporcu svojim zavinením porušil právnu povinnosť príčinnej súvislosti, s porušením ktorej na jeho majetku vznikla škoda, rovnako preukázať výšku škody.

Hoci do úvahy prichádzalo viacero dôkazných prostriedkov, navrhovateľ sa dovolal znaleckého posudku Žilinskej univerzity, ktorý riešil v trestnom konaní otázku technickej príčiny nehody a ktorý predložil ako listinný dôkaz. Z tohto dôkazného prostriedku nepochybne vyplýva, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna jazda a porušenie právnych bezpečnostných predpisov zo strany poisteného odporcu, a to vodiča motorového vozidla poisteného u odporcu (na ktorého sa nepochybne vzťahuje poistenie zodpovednosti za škody v zmysle ust. § 4 ods. 1, 2, 4 zákona č. 381/2001 Z. z.).

Z citovaného listinného dôkazu tak, ako to vyplynulo zo skutkových zistení prvostupňového súdu, s ktorými sa krajský súd stotožňuje, jednoznačne vyplýva, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča poisteného vozidla, ktorý sa pohyboval rýchlosťou vyššou, ako je rýchlosť dovolená príslušnými právnymi predpismi (na úseku, kde je povolená rýchlosť 50 km/h, išiel rýchlosťou vyššou - cca 113 km/h), čím porušil ust. §15 ods.5 písm. g/ zák. č. 8/2009 Z.z., a tiež v rozpore s právnymi predpismi predchádzal v úseku, kde to nie je povolené - oblasť križovatky, čím porušil ust. § 16 ods.4 zák. č. 8/2009 Z.z.. Za týchto okolností poškodený - navrhovateľ nemohol vidieť prichádzajúce vozidlo, nakoľko sa nachádzalo v oblasti zakrytého výhľadu.

Predpokladom občianskoprávnej zodpovednosti v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka nie je, aby vina poisteného bola zistená v trestnom konaní. Z predloženého listinného dôkazu nepochybne vyplýva zavinené (minimálne vo forme nedbanlivosti) porušenie právnych predpisov zo strany poisteného odporcu, ako aj skutočnosť, že práve toto porušenie právnych predpisov bolo bezprostrednou príčinou vzniku škody na motorovom vozidle navrhovateľa. Rovnako navrhovateľ predloženým znaleckým posudkom preukázal aj výšku škody, ktorá nebola zo strany odporcu spochybnená.

Odporca v rámci svojej obhajoby nepochybnil skutkové tvrdenia navrhovateľa, ani predložené listinné dôkazy. Dovoľával sa iba tvrdení, že pokiaľ jeho poistení neboli odsúdení v trestnom konaní, ani sa proti nim trestné konanie nevedie, prípadne nebola zistená v trestnom konaní ich vina, nevznikol navrhovateľovi nárok na plnenie.

Hoci odporca navrhol v konaní vypočuť vodiča, aj prevádzkovateľku motorového vozidla ako svedkov, vzhľadom na spôsob obhajoby odporcu, keď nijakým spôsobom nepochybnil okolnosti nehodového deja, sa ich výsluch javil nadbytočným a nevhodným. Súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhované účastníkom. Rozhodné je, či navrhnuté dôkazy sú potrebné pre zistenie skutkového stavu veci.

Hoci v prípade navrhnutých svedkov ide o osoby, ktoré boli účastné na dopravnej nehode a zároveň sú v právnom vzťahu ako poisťovník s odporcom, tak aj z titulu škody voči navrhovateľovi, vzhľadom na spôsob obrany odporcu v konaní, ich výsluch nebol potrebný.

Navrhovateľ v konaní uniesol dôkazné bremeno. Preukázal, že zo strany vodiča poisteného motorového vozidla došlo k zavinenému porušeniu dopravných predpisov v príčinnej súvislosti, s ktorým porušením vznikla škoda na motorovom vozidle navrhovateľa. Predloženým znaleckým posudkom preukázal výšku škody, ktorá nebola spochybnená žiadnym tvrdením a dôkazom predloženým zo strany odporcu.

Okresný súd preto postupoval správne, keď zaviazal odporcu ako poisťovateľa škodcu (§15 ods. 1 zák. 381/2001 Z.z.) zaplatiť navrhovateľovi uplatnený nárok, ako úspešnému účastníkovi mu nahradiť účelne vynaložené trovy konania, ktorých podrobnú špecifikáciu napadnutý rozsudok obsahuje.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu patrí náhrada účelne vynaložených trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s vykonaním úkonov právnej pomoci vyjadrenie sa k odvolaniu, pričom za 1 úkon právnej pomoci prináleží základná sadzba tarifnej odmeny vo výške 170,95 eur, režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH vo výške 35,75 eur, spolu náhrada trov vo výške 214,51 eur v zmysle ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktoré mu je neúspešný odporca povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu v 3-dňovej lehote.

Hoci navrhovateľ si uplatnil odmenu za 2 úkony právnej pomoci, okrem písomného vyjadrenia k odvolaniu aj za úkon porada s klientom, krajský súd neuznal účelnosť tohto úkonu z dôvodu, že v predmetnom konaní nedošlo k takým zásadným zmenám v línii obhajoby, ktoré by si vyžadovali opätovnú poradu s klientom.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.